

Loggbok fra temming av xxxxxx sin unghest

Dag 1. Mandag 10.jan. Hesten ankom Vesleåsen midt på dagen og ble sluppet ut i luftegården sammen med de andre hestene for å bli kjent. Ved hjelp av taugrime og langt tau fikk jeg etter en time endelig hesten inn i stallen. Nevner att de andre var allerede inne.

Dag 2. Tirsdag 11.jan. I dag var målet å frivillig gå inn og ut av hestehengeren. Dette startet med den store utfordringen det var å akseptere og å bli leid av Morten. Vi startet med å snu baken til og håpet var at kleggen skulle resignere og gi opp. Det gjorde imidlertid ikke Morten og etter en kort diskusjon ruslet vi ned mot stallen(riktignok med Morten ruslende på siden). Ennå var det uaktuelt å finne seg i å ha noen foran seg. Hengerlessingen tok godt og vel halvannen time før han i det hele tatt frivillig ruslet opp lemmen og inn på hengeren. Dette gjentok vi til vi følte at det var en naturlig ting å gjøre.

Dag 3. Onsdag 12.jan. Denne dagen trente vi på å gå etter Morten, stanse når Morten stanset, rygge når Morten rygget og stå rolig. Dessuten var vi så godt i gang med denne hengeren at vi tok likeså godt en kjapp repetisjon over det vi lærte i går. Det er ikke noe å si på hukommelsen til denne karen. Vi vet jo at det er ingen forskjell på en henger, en ukjent stalldør og et par drag. Det er bare litt skummelt i begynnelsen.

Dag 4. Torsdag 13.jan. Nå kom endelig øyeblikket da vi skulle legge selen på for første gang. Det var som om den naturligste ting i verden. Bittet var uvant, men det oppsto ingen panikk. Vi tok noen runder inne i stallen for at fristelsen til å stikke av ikke skulle bli for stor.

Dag 5. Fredag 14.jan. I dag tommekjørte vi frem og tilbake inne i stallen. Dette gikk veldig fint, og vi ble påmint hvor realt det er å kunne drive litt innendørs når det er både kaldt og mørkt. Vi aksepterte bittet bedre i dag og fikset det å gå fremmover når andre sto bak. Siden tok vi av hodelaget og ruslet ut og tasset inn og ut av hestehengeren for å holde det vi hadde lært ved like.

Dag 6. Lørdag 15.jan. Endelig hadde jeg muligheten til å benytte meg av dagslyset. I dag hadde jeg bestemt meg for å oppsøke gutten ute. Han skulle frivillig komme til meg slik at jeg enkelt kunne legge på taugrime og ta han med inn i stallen. Dette viste jeg ville bli ei utfordring, dels for at han er vant med å gjøre som han vil og dels for at de andre hestene blandet seg i opplegget mitt. Etter noe pes med de andre og bestiktelser i form av gulrot til min kjære venn lot han meg legge taugrima på. Vi ruslet da elegant inn og la selen på. Deretter gikk turen ut for å tommekjøre i friluft for første gang. Nå ble jeg veldig imponert. Vellykket tur cirka to hundre meter ut grinda deretter nesen hjem med et positivt resultat. Vi gikk også inn på hengeren og sto rolig alene der inne, samt ei lita økt ved dragene. De var imidlertid litt skumlere enn forventet.

Dag 7. Søndag 16.jan. Ny dag med godt dagslys å arbeide i. Erfaringsmessig vet vi at eneste måten å lære på er å repetere og å terpe, terpe. Derfor benyttet vi anledningen til å tommekjøre en lang tur i skogen for å øve på å gå først og å stanse på kommando. Jeg syntes hesten tar tommekjøringen relativt lett. Selvfølgelig må vi påminnes diverse bagateller til de blir en vane, men turen i skogen gikk over all forventning. Vi gikk en runde på cirka tre kvarter. Vi brukte også litt tid på å finne ut at det ikke spøkte ved de forskjellige postkassene som vi passerte. Dragene ved sleden var ikke fullt så nifse som i går. Med positivt resultat gikk turen atter engang til den evinnelige hestehengeren. Dette går veldig greit, men er fortsatt litt skummelt.

Dag 8. Mandag 17.jan. Vi kom seint i gang i dag. På grunn av et akutt dyrlegebesøk på Røros ble klokka nesten ni før vi var i sving med gutten i kveld. Tatt i betraktning at det er ei uke siden han kom er jeg utrolig fornøyd med utviklingen så langt. Vi fikk ei skikkelig utfordring med at det regnet når vi ruslet ut stalldøra for å tommekjøre. Dessuten var det stupmørkt og med regnværet ble det naturligvis speilblank holke. Hvilken av oss som strevde mest på dette føret skal være usagt, og da vi kom til kveldens første hindring måtte vi nesten gi oss på grunn av dårlig fotfeste. Neida, den som ikke gir seg samler nok mot til å forsere en Subaru og en Massey Ferguson som ikke durer. Stolt over å mestre dette gikk turen videre i lyset av hodelykta til han som gikk bak. Etter en liten svipp i skogen måtte vi gi opp siden det var for glatt. Vi listet oss hjem for å ta dagens tørn med dragene og hestehengeren. Dragene går det veldig greit med. Kanskje litt skeptisk, men så lenge det er fremgang må vi finne oss i det. Ved hengeren bivånet vi at Morten løftet den skrikende lemmen opp og ned. Greit. Siden gikk vi inn og ble etterlatt alene inne i hengeren imens lemmen skreik bak. Etter et mislykket forsøk på å komme seg ut godtok vi dette også. En kort repetisjon og vi ga oss for i kveld.

Dag 9. Tirsdag 18.jan. I dag fikk jeg med en mann til å hjelpe meg med å "husere" med plastpresenning. Det var ei kjempeutfordring. Etter mye om og men roet vi oss såpass ned at det var greit med fremmedelementet, men ikke noen form for kontakt med plasten. Lastebilen til medhjelperen var ikke skummel. Ikke hestehengeren heller. Skal bli spennende å se utfallet når vi er så engstelig for en presenning.

Dag 10. Onsdag 19.jan. I dag startet vi dagen med å prøve å bli bedre kjent med den dumme presenningen. Siden det er så mildt og glatt er det bedre å drive inne i stallen hvor vi ikke sklir. Etter en times tid begynte det endelig å løsne, men da var den helt sammenbrettet. Allikevel var jo det en vending i positiv retning. Vi ga oss.

Dag 11. Torsdag 20.jan. Nå er det nærmest artig å hente gutten i luftegården. Når jeg begynner å snakke kommer han meg i møte. Trivelig at kjemien stemmer og at vi kommer så godt overens. Like før det ble mørkt fikk jeg i dag igjen hjelp av samme mann som onsdag. Med en liten skepsis godtas presenningen. Vi får også lov til å brette den helt ut. Dro den faktisk over hode og da rygget hesten rolig vekk. Til slutt gikk vi rundt med dragene inntil lårene og dette fantes ikke skummelt idet hele tatt.

Dag 12. Fredag 21.jan. I kveld fikk vi besøk av presenningen på spiltauet. Det var moro. De tre andre hestene fikk fullstendig hetta, men Bergtinn bare fortsatte å spise høy. Hva gir du meg? Vilde og jeg stod tre meter unna og betraktet gutten spisende mens presenningen gjemte hele hesten. Siden dro vi den sakte av og tok kveld.

Dag 13. Lørdag 22.jan. Vilde hjalp meg med å husere med presenningen i dag. Den hang på når vi ruslet ut. Ellers ble det ikke gjort så mye mer siden jeg trenger hjelp for å komme videre.

Dag 14. Søndag 23.jan. Fridag!

Dag 15. Mandag 24.jan. Nå fikk jeg endelig med meg en kar som kunne være der jeg ikke fikk vært når jeg måtte være hos hesten. Vedkommende ruslet "tilfeldig" ved siden av med presenningen når jeg tommekjørte hesten. Dette gikk ufortjent lett. En dag fri var kanskje ikke det dummeste. Siden gikk vi i dragene som om vi aldri skulle gjort noe annet. Hestehengeren er vi faktisk ikke redd, men vi gjør oss litt kostbar. Etter tre turer opp og ned tok vi fri.

Dag 16. Tirsdag 25.jan. I dag fant vi en liten paraply. Den var fryktelig skummel for de andre hestene, men Bergtinn taklet det dog bedre selv med en liten del skepsis. Dette skal vi jaggu trene mer på. Har og fått erfart at ingenting er en selvfølge selv om det meste har og går greit. Noen tilbake fall er det viktig å innstille seg på at vil komme. Vær alltid våken når du jobber med en unghest. Her kreves det hundre prosent konsentrasjon til enhver tid. I et uoppmerksomt øyeblikk kan det skje en bagatell som ellers ville blitt taklet, men som kan skape en situasjon som vi ikke klarer å mestre.

Dag 17. Onsdag 26.jan. Fikk god hjelp til miljøtrening i dag. Egentlig ikke mer enn sånn passe fornøyd. Trodde litt på spøkelseser, men det gikk jo relativt greit. Fikk muligheten til å rusle opp og ned en fremmed hestehenger. Det var overraskende skummelt, men han begynner jo å bli vant til hvem som er sjefen. Etter tre forsøk ga vi oss med god samvittighet.

Dag 18. Torsdag 27.jan. Fin mild januar dag. Vi trente litt med paraplyen og denne er skummel når den åpnes, men ellers går det greit.

Dag 19. Fredag 28.jan. I dag hadde vi oss en hyggelig tur alene med en lang planke hengende som om det skulle vært et drag. Dette var vi dog ikke redd, og det var bra for da velger vi å spenne for mandag. Det er slik man oppnår noe her i verden. Den som intet våger, langt mindre vinner!

Dag 20. Lørdag 29.jan. Fridag!

Dag 21. Søndag 30.jan. Fridag!

Dag 22. Mandag 31. jan. Dette var en stor dag i utdanningen av vår kjære venn Bergtinn. med hjelp fra to pålitelige karer gikk vi ut for å erobre verden. Dette skal jammen bli spennende. I stedet for å spenne fast draget til selen brukte vi to taustumper på cirka femti centimeter til å trees i oreringen. *Husk det er viktig å aldri knyte.* Vi kjørte rundt to hundre meter knirkefritt. Dermed kunne vi gå seirende ut denne dagen også super motivert til neste dag. Vi må jo også nevne at i dag gikk vi også inn i hengeren på slakt tau. Sjå der!

Dag 23. Tirsdag 1.feb. På med selen og ved hjelp av to damer testet vi ut om det var farlig at trekklina hang igjen når vi dro lass. Det var ikke verken farlig eller skummelt. Ikke brydde vi oss om å "holde" igjen heller. Da spente som i går for dragene og kjørte en lengre tur, kanskje 350m. vi snudde og i dag med dragene hengene og strykende etter, men det er vist ingen ting som er farlig. Yes!! Slik går det når man holder på litt hver dag.

Dag 24. Onsdag 2.feb. Drev på for meg selv i dag i mangel av hjelp tok vi en tur på egenhånd. Gulrøtter er faktisk en kjempe ting for en som skal lære. Far stod med mobil og vi tuslet etter og glemte å være vrang. Tok til og med dragene med på turen. Inn og ut av hengeren til slutt og i dag helt frivillig. Ingen behøvde å dra i tauet.

Dag 25. Torsdag 3.feb. Fridag!

Dag 26. Fredag 4.feb. Ny dag hvor ting gikk på skinner. Fikk med god hjelp og fikk da atter bekreftet at alt er som forventet. Meget bra. Liten tur innom hengeren ble det også. Godt fornøyd med dagen.

Dag 27. Lørdag 5.feb. Fridag!

Dag 28. Søndag 6.feb. Øyeblikket har kommet. I dag spenner vi for med slede slik at jeg får være med hvis det skulle bli aktuelt å kaste seg på. Det ble styggaktuelt. Plutselig var vi i delvis panikk og sprang utover jordet. Kusken ramlet av og klarte ved iherdig innsats å klore seg på igjen. Etter hvert gikk det bedre, men han var unormalt beredt til å stikke. Her må det kjøres ofte. God vane er tingen.

Dag 29. mandag 7.feb. Vart ny tur i dag. Brukte en god halvtime på å få gutten i dragene, dessverre. Skeptisk på denne doningen med høysekk og greier. Står ellers rolig når han endelig kjem i dragene. Gikk bedre med selve kjøreturen for i dag hadde jeg en til å gå ved siden av hesten underveis. Tydelig på vakt, men det gikk jo greit.

Dag 30. tirsdag 8.feb. Startet dagen med å spenne for rundt halv åtte. Da hadde jeg drevet ca en halvtime for å akseptere dragene. Gikk veldig bra når vi først kom oss oppi. Andre turen i dag var klokken halv elleve. Gikk litt bedre

Tips!

- for vanen sin skyld bør du minst leie hesten ut eller inn en gang for dagen.
 - ta grima av og på hver dag
 - la aldri hesten få bestemme eller ta avgjørelser
 - vær hundre og femti prosent våken de hundre første kjøreturene, da vil ikke uhell skje
 - spenn **ALDRI** for alene, sørg alltid for å være minst to.
 - ikke fall for fristelsen å drive på for lenge selv om det går greit, kjør heller to turer
 - oppsøk problemene, slik at hesten kan bli vant og kjent med dem
 - ikke strev med vanskelige ting i begynnelsen, gjør heller det som går greit slik at hesten forbinder kjøreturen med noe som er hyggelig.
-